

Stafmedewerker
Rita Rubbrecht:

“Elke schakel in de school is belangrijk”

Als ik de hoek omsla zie ik heel wat beweging op en langs straat. De school is net uit. Een meisje van pakweg tien fietst me voorbij - stevig op de trappers - geel hesje aan, blik vooruit, een geweldige glimlach op haar gezicht. Haar after-school-smile werkt aanstekelijk. “Met plezier draag ik bij aan het maken van gelukkige directies en gelukkige leerkrachten want dan hebben we gelukkige kinderen.” Zo had Rita Rubbrecht (52) ons gesprek vijf minuten daarvoor beëindigd. Het meisje op de fiets moet één van die gelukkige leerlingen zijn, daar in het Londerzeelse onderwijs. Rita legde er een bijzonder parcours af.

Rita: Ik ben in oktober '86 begonnen als administratief medewerker in één school. Elk jaar kwam er een school bij tot ik als enige de administratie deed voor drie Londerzeelse scholen. Ik wist niets van onderwijs, het was mijn eerste job, na mijn humaniora, gevolgd door studies orthopedagogie. Ze hebben mij die job op een presen-

teerblaadje aangeboden. Ook al was er in elke school die papierenwinkel, ik kwam telkens met andere mensen in contact. Iedere school heeft zijn eigenheid en dat vond ik heel boeiend. Ik ben begonnen met acht uur in één school bij een kersverse directeur. In die tijd werd de oudste van het team directeur. We hebben de administratie

samen opgebouwd. Omdat ik dan ook in die andere scholen kwam, leerden we van mekaar. Toen de administratie begon uit te breiden, kreeg ik meer verantwoordelijkheden. Hoe meer ik betrokken werd bij de organisatie van een school, hoe meer ik mijzelf daar voelde in groeien. Ik heb computer-cursussen gevolgd en verdiepte mij in de wetgeving. Ik had toen twee directeurs die ook nog voor de klas stonden, dus ik kon hen echt wel helpen door zaken over te nemen. Die beginjaren zijn de tofste periode uit mijn carrière. Je start van niks en bouwt alles samen op. Ik koester die jaren. Pas in 2003 zijn er collega's administratief medewerkers bij gekomen. De uren werden opgetrokken. Het ging van een gesco-statuuut naar een volwaardig ambt. We mogen het COV dankbaar zijn voor wat ze voor ons

De meeste starters vragen mij: "Is het slim dat ik mij aansluit bij de vakbond?" Dan zeg ik altijd: "Ja! Je hebt de vakbond nodig in onderwijs!"

ambt gedaan hebben. In 2009 - toen onze scholengemeenschap werd opgestart - ben ik stafmedewerker geworden voor 24/36sten, gecombineerd met 12/36 administratie. Dat heb ik vijf jaar gedaan. Die combinatie was leuk want ik mocht ook het reilen en zeilen van een school mee-beleven. Maar het was wel zwaar soms. Mijn vaste stek is school Ter Elst in Steenhuffel. Sinds 2015 werk ik alleen nog als stafmedewerker, halftijds.

Je hebt een hele evolutie meegemaakt qua werk en werkomstandigheden?

Ja, van de typemachine naar de computer en het digitale tijdperk in! In de beginjaren verliep alle communicatie op papier, vandaag zijn we volledig ondergedompeld in het digitale gebeuren, ook naar het ministerie van onderwijs toe. De administratief medewerkers hebben hun vaste programma's waar ze alles mee verwerken. We hebben nu ook het platform 'mijn onderwijs'. Ik hoop dat ze dat nog verder uitbreiden. Dat digitaal werken vind ik echt wel een voordeel. Je kan zelf tussentijds zaken checken. Vroeger vond ik dat wij als administratief medewerker op alles moesten inspelen. Vandaag wordt veel door de zorgcoördinatoren opgevangen, en kan je je meer met de administratie gaan bezighouden. Ik heb nog wel mijn school als vaste stek en mijn collega's daar, maar het is toch heel anders dan daarvoor. Nu zit ik wat meer op mijn eiland. Het contact met de leerlingen is veel minder en dat mis ik soms wel.

Wat is jouw taak als stafmedewerker?

We waren de laatste scholengemeenschap die opgericht is. Het was een heel proces, maar we hebben stappen vooruit gezet. Ik bereid de vergaderingen voor en leid ze. Dat gaat om directeurenoverleg, beheerscomité,

OCSG, reafectatiecommissie, alle wettelijke zaken die een scholengemeenschap vraagt. Ik bied ondersteuning aan directeurs op juridisch vlak en allerlei schoolse aangelegenheden (schoolreglementen, arbeidsreglementen, prestatieregelingen, ...) Ik volg het personeelsbeleid op van vier scholen van de vijf en ben zo verantwoordelijk voor honderd personeelsleden. Ik ken ze bijna allemaal persoonlijk. "Bespreek dat maar met Rita", zeggen de directeurs. Ik overleg met de directeurs over de lestijdenpakketten. Ik maak de puzzel per school en dan trekken we dat open naar de vijf scholen om te zien of er verschuivingen moeten gebeuren. Bij heel die organisatie houden we het welzijn van het personeel sterk in het oog. Als dat rond is, zijn we bijna aan het einde van het schooljaar (lacht). Doordat het personeelsbeleid overkoepeld zit, kunnen we streven naar een sterk personeelsbestand. Binnen de scholengemeenschap hebben wij ook een overkoepelend zorg- en ICT-beleid. Ik werk onder leiding van de directies mee aan het pedagogische luik en de werking binnen de verschillende scholen. We zitten met een goed team dat vooruit wil. De inhoud van mijn taak is heel fijn en super om te doen.

Hoe kijk jij naar de bestuurlijke schaalvergroting die er zit aan te komen?

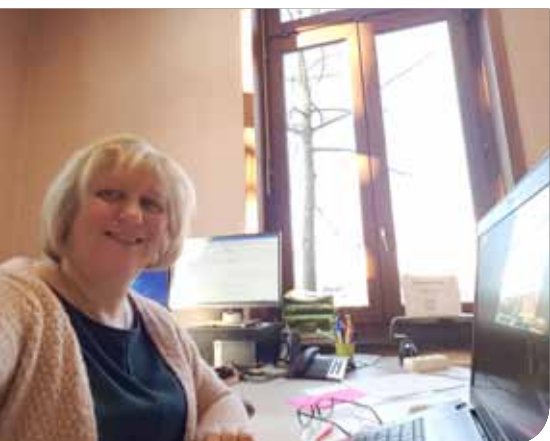
Het is nog koffiedik kijken. De schoolbesturen zijn hiermee bezig, maar er is nog niets concreet. Moet het allemaal nog groter worden, vraag ik me af. Wij hebben vijf scholen, (waarvan 1 school met 2 vestigingsplaatsen en 1 school met 1 vestigingsplaats), 170 personeelsleden, 1600 leerlingen. Een nadeel van schaalvergroting: hoe groter alles wordt, hoe groter de af-

stand, hoe minder de betrokkenheid. Moeten we daarnaar toe? Ik maak me hier zorgen over.

Wanneer ben je COV-lid en vakbondsafgevaardigde geworden?

Ik werd lid op mijn eerste werkdag. Met dat gesco-statuut en die hele papierenwinkel was het goed om bij de vakbond te gaan. Ook al kan je nu voor veel zaken terecht bij de administratief medewerker, toch vind ik de hulp van de vakbond nodig. Ik ben vakbondsafgevaardigde geworden in september 2009 bij de start van de scholengemeenschap. Als ik dan toch alles moest opvolgen van personeelszaken, kon ik evengoed ook syndicaal mijn steentje bijdragen. Via de onderhandelingen binnen het ABOC wil ik als afgevaardigde een meerwaarde betekenen voor het personeel en de correcte werking van de school. Ik ben verbonden aan één school, maar in de strijd rond het middagtoezicht ben ik opgekomen voor de drie scholen. Dat was een moeilijk parcours. Ik heb kunnen bereiken dat leerkrachten die middagtoezicht doen - en dat is hun keuze want het behoort niet tot hun opdracht - correct financieel vergoed worden. Vroeger kregen ze er niets voor. Wat ik als vakbondsafgevaardigde nog heb verkregen is een afwijking van verlof verminderde prestaties op vlak van tijdsduur en prestaties. Personeelsleden kunnen zelf het aantal uren onderbreking bepalen en het verlof laten eindigen op 30 juni in plaats van 31 augustus. Dit is wel een gunstverlof en moet steeds door het schoolbestuur goedgekeurd worden. De directies waren niet meteen voorstander. Maar de personeelsleden konden erbij winnen dus ik ben ervoor gegaan. De directies en schoolbestuur hebben ingestemd. Het secundair onderwijs is zelfs gevolgd. Ik heb de indruk dat onderwijzend personeel maar weinig met hun rech-

Rita Rubbrecht: "Als we willen dat leerlingen niet uit de boot vallen, dan moet de kwaliteit van het schip goed zijn. Elke schakel is belangrijk. We dragen allemaal een grote verantwoordelijkheid want we zijn bezig met de toekomst van onze kinderen én ook onze toekomst."

ten bezig zijn. Ze zetten zich volledig in voor hun hoofdtaak, lesgeven, wat ook normaal en goed is natuurlijk, maar ze vergeten hun eigen bescherming. De meeste starters vragen mij: "Is het slim dat ik mij aansluit bij de vakbond?" Dan zeg ik altijd: "Ja! Je hebt de vakbond nodig in onderwijs!". En de meeste doen het. Sommige vinden het niet nodig en denken vooral aan de kosten. Ik wijs hen dan op de voordelen. Ik geef leden ook advies over welke info ze best meenemen naar het dienstbetoon. Ze vergeten vaak details en die zijn zo belangrijk als je goed geholpen wil worden. Als vakbondsafgevaardigde vind ik de vorming die ik van het COV krijg een enorm groot voordeel. Ik probeer alle vormingsmomenten mee te maken. Ik volg die op mijn vrije dagen. Ik krijg heel veel info die ik kan gebruiken binnen mijn takenpakket. Eind augustus bijvoorbeeld kom je alles te weten over het nieuwe dat er aan komt, zelfs nog voor je eigen directeur het weet.

Voel je je gewaardeerd?

Als administratief medewerker heb ik me altijd heel gewaardeerd gevoeld. Ze hebben mij nooit laten aanvoelen dat ik het hulpje was. Met mijn eerste directeurs waren we twee handen op één buik. En zo moet je ook kunnen werken. Dan pas draait het goed, als

je dicht bij mekaar aanleunt, ook al verschil je soms van mening. Vandaag voel ik de waardering van directies, schoolbesturen en het personeel. Ik krijg het vertrouwen en het is heel fijn om zo zelfstandig te kunnen werken. Maar ik heb ook wel een moeilijke periode van samenwerking gekend binnen de scholengemeenschap waardoor ik twijfelde aan mezelf en geen uitdaging meer zag binnen het onderwijs. Maar dit ben ik doorgekomen. Ik heb toen beslist om deeltijds te werken en heb dankzij de hulp van het COV een paar jaar goede verlofstelsels kunnen nemen, die nu bijna uitgeput zijn. Ik beraad me over mijn toekomst ... Maar momenteel loopt alles terug goed.

Wat als ... er geen administratief medewerker was?

Dan ligt de school plat. Dat is misschien veel gezegd, maar toch: hij/zij is een onmisbare schakel, tussen directies en leerkrachten. Als ik het organigram teken dan zijn directie, administratief medewerker en zorgcoördinator de drie schakels op de eerste lijn. Want een administratief medewerker die dat echt goed wil doen, en het in zich heeft, pakt het dagelijkse

reilen en zeilen van de school op. Binnen onze scholengemeenschap heeft maar één school van de vijf recht op een voltijdse administratief medewerker. Een aantal directeurs moeten nog altijd een pak administratief werk opvolgen en ze verzuipen nu al in al hun werk. Elke school – groot of klein – heeft voor mij recht op een voltijds administratief medewerker. Een optrekking van de uren zou welkom zijn. Goed dat het COV hiervoor gaat.

Welke uitdagingen liggen er voor jou?

Mijn dagelijkse uitdaging? Loyaal samenwerken met iedereen binnen onze scholengemeenschap en ervoor zorgen dat de eigenheid en de identiteit van elke school bewaard wordt. Als we willen dat leerlingen niet uit de boot vallen, dan moet de kwaliteit van het schip goed zijn. Elke schakel is belangrijk. We dragen allemaal een grote verantwoordelijkheid want we zijn bezig met de toekomst van onze kinderen én ook onze toekomst. Met plezier draag ik bij aan het maken van gelukkige directies en gelukkige leerkrachten want dan hebben we gelukkige kinderen. Daarom kies je toch voor onderwijs! ■

Wat als ... er geen administratief medewerker was in jouw school?

Zet hem/haar op 19 april 2018 in de bloemetjes! Rita: "Een ferme dankjewel aan mijn collega's administratief medewerkers binnen onze scholengemeenschap. Ook ik heb hen nodig!"